

Ježíš se narodil

Bylo ráno. Ovce už pobíhaly sem a tam, ale Manuel ještě seděl u ohně. Celou noc přikládal, aby nám nebyla zima.

Když jsem pomalu vstal, pozorně si mě prohlédl.

„Vypadáš, jako by ses vrátil z nějaké daleké cesty.“ řekl.

Jako by mi četl myšlenky. Přiznal jsem se: „Ano. Měl jsem zvláštní sen.“

„Jestli chceš, mohu ti hned teď ukázat jeskyni, kde se narodil Ježíš. Není daleko.“ nabídl mi Manuel.

„To není nutné. Už ji znám.“ Odmítl jsem a pomalu si balil věci. Nezdálo se, že by se Manuel divil. Jen se pousmál a tvářil se spokojeně. Mé pátrání bylo u konce a nebylo nač čekat. Rozloučil jsem se. S ním, s Áronem, Miou, Timem i dalšími ovce. Potom jsem se sklonil i ke zraněnému cizinci. Omluvil jsem se a vysvětlil mu, že musím odejít. Už se mu dařilo lépe a Manuel slíbil, že se o něj postará.

Cizinec se usmál a dlouze a vděčně mě objal. Na rozloučenou jsem mu daroval svého osla. Já už ho nebudu potřebovat a jemu určitě pomůže. Přijal můj dar s radostí a v poslední chvíli mi vtiskl do dlaně vzácný šperk. Zamával jsem a šel.

Ještě večer jsem dorazil do Jeruzaléma. Za ten zlatý náhrdelník jsem dostal tolik peněz, že jsem si mohl bez problémů zaplatit v Jeruzalémě nocleh a ještě cestu do Antiochie.

V hostinci jsem napsal Teofilovi poslední dopis:

Velevážený Teofile,

má cesta je u konce. Putoval jsem daleko a potkal jsem spoustu lidí, kteří mi o Ježíšovi a jeho narození vyprávěli. Přitom jsem dospěl k následujícímu poznání. To rozhodující na Ježíšově narození se nestalo pouze před více než osmdesáti lety, ale děje se i dnes. A sice všude tam, kde to lidé dovolí. Ptáš se, co to znamená? Pro mě to bylo docela těžké. Musel jsem naslouchat volání beránka Tima, který se zřítíl do propasti, koupit osla, kterého týral jeho pán, a ošetřit cizince, kterého přepadli lupiči. Musím se ti ale přiznat, že nejtěžší bylo všimnout si, že Bůh se stává člověkem vždy, když se s někým s láskou a úctou setkám. To jsem dlouho nechápal, i když mě na to upozorňoval pastýř Manuel, mladá žena v Ain Karim, ovečka Mia, Tim i ten zraněný cizinec. Byl jsem tak nechápvavý, že mě na to musel dokonce upozornit i anděl. Teď už to ale dobře vím a chtěl bych ti to vše podrobně napsat. Chtěl bych, aby všichni lidé věděli: Bůh nám chce být nablízku. Proto se v Betlémě stal jedním z nás. Je vždy na naší straně a neopustí nás. Zažil jsem to na své cestě mnohokrát a toto poznání mě naplnilo radostí a štěstím.

Doufám, že mi rozumíš a že ti nevadí, že to nakonec není historická zpráva o Ježíšově narození, ale radostné poselství.

Přebývej v Pánu!

Tvůj Lukáš.